

dette Forslag tilfigter at give paa en anden og mere fyldestgørende Maade. Den højtærede Minister vil vistnok erindre, at et Mindretal har stillet Forslag om at gaa endnu videre. Dette Forslag blev ikke vedtaget, men det fik et ret betydeligt Mindretal for sig. Det kan være muligt, at man kan udtrykke Tanken lidt stærkere og bestemttere i § 17, men i Hovedsagen synes jeg, at Bestemmelsen er klarere og bedre, end da den foretog dette Ting. — For at gaa til 13 i Stedet for 26 Uger har der baade i Udvalget og i dette Ting været et meget betydeligt Mindretal. Det er ogsaa Sygekassernes Duffe, saa vidt man kan se, og hvorfor saa ikke træffe denne Bestemmelse? Det skulde jo dog ikke være Meningen med dette Forslag, der forhaabentlig bliver til Lov, at lægge Sygekasserne ind under Snørebaand, som vilde kvæle i Stedet for at udvikle dem, umuliggøre deres Bestaaen og endnu mere deres Fremkomst i Egne, hvor Arbejdsfortjenesten er ringe. — Den ny § 23 har ogsaa været omtalt. Jeg finder, at det ogsaa er en meget nyttig Bestemmelse, at man sætter Sygekassenspektøren til at være Medhjælp ved, at det hele kan blive organiseret, og at Sygekasserne kunne komme i organisk Forbindelse med hverandre. At der muligvis bør træffes Bestemmelser mod, at nogen af Grupperne forvrettes, og at en overilet Beslutning kuldskaber et Nævn for pludselig at indsætte et andet, kan være rigtig nok. Der skal i saa Henseende fra min Side ikke være noget i Vejen for at støtte Bestræbelser, for at saa Bestemmelsen saaledes affattet, at Købstadkasserne, Landkasserne og de københavnske Kasser saa deres hver for sig, og at ingen af dem udelukkes. Om jeg opfattede den højtærede Minister rigtig, er det jo egentlig det, han var bange for skulde ske, men jeg kan ikke antage, at det skulde forvolde nogen Vanskelighed at komme overens derom.

Efter at jeg saaledes har udtalt mig, vil det let skønnes, at ogsaa jeg har den Tro, at man maa kunne komme overens og bringe en endelig Lov ud deraf, saa meget mere som Bestræbelserne i begge Tingene jo i Virkeligheden gaa i samme Retning.

Andsen: Hvorvel jeg ikke føler mig fuldt ud tilfredsstillet med det foreliggende Lovforslag i den Form, hvori det nu er blevet bragt, staar jeg dog paa det Standpunkt, at jeg vil tilraade det høje Ting her at vedtage det foreliggende Lovforslag, i alt Fald uden væsentlige Ændringer. Naar jeg derfor tillader mig at knytte nogle Bemærkninger dertil, som synes

at gaa i noget anden Retning, saa er det nærmest af den Grund, at der fra anden Side her i Salen er blevet talt om at foretage Forandringer i det foreliggende Lovforslag, Forandringer, som efter min Mening vilde gøre det mindre heldigt for Sygekasserne, mindre heldigt for det Formaal, som skal naas, og jeg vil derfor tillade mig ganske kort at antyde, for saa vidt man mener at ville foretage Forandringer deri, i alt Fald Forandringer af nogen væsentlig Betydning, i hvilken Retning disse da burde gaa.

Min Hovedbetragtningssmaade falder paa et enkelt Punkt sammen med, hvad der blev udtalt af det ærede 4de Medlem for 3dje Kreds (Reedz-Thott), idet han bemærkede, at det, som var Formaalet med denne Lov, var, at man vilde støtte Samfundet gennem Sygekasserne, det hovedsagelige var altfaa at komme Samfundet til Hjælp og at benytte Sygekasserne dertil, fordi disse ogsaa havde et Formaal, som kunde benyttes til at naa det endelige Maal med. Man har jo i tidligere Tid været af den Opfattelse med Hensyn til Sygekasserne, at de vare i Stand til at løse den Opgave, som de havde til Formaal at løse, man mente, at gennem Sygekasserne var den ubemidlede Del af Befolkningen sikret mod at komme til at lide Nød i Sygdomstilfælde. Nu viser Erfaringen imidlertid, og det foreliggende Forslag godtgør det fuldt ud, at man nu er kommen til Erkendelse af, at Sygekasserne ikke maatte løse denne Opgave, at de ikke ere i Stand til at hjælpe den ubemidlede Klasse, saaledes at den er sikret mod Nød i Sygdomstilfælde. Det er nu min Hovedbetragtningssmaade, at naar man er kommen til denne Erkendelse, og da Formaalet er at sikre Borgerne, hovedsagelig selvfølgeligt de ubemidlede, imod at komme til at lide alt for haardt under Følgerne af Sygdom, maa det ligge i Samfundets Interesse, og burde det være en Samfundsopgave, at overtage Sygeplejen i sin Helhed, saaledes at ingen her i Samfundet skulde komme til at lide under den Nød, som følger med Sygdom. Dette Formaal vilde jeg gerne have set naaet, eller i alt Fald gerne set, at man havde været noget mere inde paa Vejen derhen, end man er ved det foreliggende Lovforslag, navnlig kunde jeg ønske, at man ved Behandlingen deraf havde taget noget mere Hensyn til den Aldresse, som er indgivet til Regeringen og Rigsdagen fra et meget stort Antal Sygekasser, forsynet med et meget stort Antal Underkrifter, og som gik ud paa, at Medicin og Lægehjælp og i det hele taget de absolut nødvendige Hel-